

KAZALIŠTE Premijera »Građanina plemića« J. B. P. Molierea i J. B. Lullyja u režiji Krešimira Dolencića u zagrebačkom HNK

Raskošan i razmetljiv spektakl o novim bogatašima

Dolencić je uspio izgraditi raskošnu i vrlo intrigantnu predstavu koja bi vrlo dobra da je bila skraćena

Helena BRAUT

Veliki poznavatelj ljudskih slabosti (i stoga i do danas sasvim u trendu širom svjetskih pozornica) Jean-Baptiste Poquelin Moliere sa svojim remek djelom osebnog žanra, komedijom-baletom, nastalim u suradnji sa skladateljem J.

Finale je izrežirano maestralno s gorkom podukom o tragikomično trijumfu skorojevića koji ponajviše voli pjevati pjesmicu iz zavičaja

B.Lullyjem, »Građanin plemić« dosegno je samu esenciju karaktera jednoga skorojevića.

Iako je Moliere kod nas u zadnje vrijeme češće na repertoaru, zapravo je neobično da se toga naslova, u društvu u kojem su upravo novi bogataši i njihova razmetljivost i suluda ambicioznost tako dominantni (i putem medija tako prezentni u svakom domu običnih ljudi) - da se ga već netko prije zagrebačkoga HNK i redatelja Krešimira Dolencića nije poduhvatio.

Kako bilo, premijerna izvedba »Građanina plemića«, u prijevodu Mladena Škiljana prošloga petka pokazala je da se tako veliki projekti

trebaju raditi u našoj matičnoj kazališnoj kući i da je tamo moguća dobra suradnja Drame i ansambla Opere i Baleta, osobito ako se krene na, uvjetno rečeno, klasičniju obradu.

Uz to od vanjskih suradnika bio je angažiran i Hrvatski barokni ansambl i dirigent Saša Britvić (potonje je uobičajeno), što si također, kraj svoga velikoga i »živog« Orkestra, može dopustiti proračun zagrebačkoga HNK.

Sjajna izvedba pjesmice »Koža«

Naravno, neprijeporno je da je taj spomenuti gostujući ansambl itekako kompetentan za izvedbe baroknog opusa, no ekonomski element nije zanemariv u činjenici da se »Građanin plemić«, u ovakovom, estetskom paketu ne može izvoditi bilo kad i bilo gdje.

U okolnostima zagrebačkoga HNK Dolencić je uspio izgraditi raskošnu (fascinantnu, čudesni kostimi Ane Savić Gecan i otkvačene perike, prekrasna scena Dinke Jeričević, svjetlo Denija Šesnića, koje potpuno oživljavaju jedno doba s blago ironičnim potpisom), djelomično i vrlo intrigantnu predstavu koja bi bila, dapače, vrlo, vrlo dobra da je s dramaturginjama Sanjom Ivić i Anom Tonković Dolencić kraćena, cizelirana i da u organizaciji mizanscene ima manje tako očitih rješenja što vode u padove u tempu.

Siniša Popović, lakaji i baletan u predstavi »Građanin plemić«

GLUMAČKE INTERPRETACIJE

Dojmljivi Popović kao Jourdain

Iako je Dolencić zaboravio načelo »manje je više«, dodijelivši naslovnu ulogu Siniši Popoviću napravio je odličan potez. On je kao Jourdain koji silno želi steći fine manire i položaj u društvu, govoreći s nametljivim naglaskom kojim se tako koloristički i semantički udaljuje od svakog standarda, pa i standardnog jezika, uspio kreirati punokrvan, jasan lik, na trenutke vrlo simpatična i prostodušna čovjeka, koji do završne pjesmuljice (»Koža« je napisao glumac Danko Ljuština) ne odaje svoju vucju narav. Popović je bez zadržke napravio dojmljivu ulogu. Komičnim pasažima svoju je rolu obojila izvrsna Alma Prica kao gospođa Jourdain, sjajna u trenutcima kad njezina zdrava pamet pobjeđuje svaku suprugovu glupost, dok je doslovce briljirala Zrinka Cvitešić u zahvalnoj roli sluškinje Nicole, svakom gestom i vrcavom replikom. Dora Lipovčan je bila zapamtljiva kao slatkasto mačkasta Lucille, pokušavajući iz uloge izvući maksimum. Solidne su uloge, no bez velikih odnaka od upisanih zadanosti povjerenih tipova likova, tumačili su i Nikša Kušelj (Cleonte), Siniša Ružić (Dorante) Livio Badurina (Učitelj plesa), Zijad Gračić (Učitelj filozofije), Alen Šalinović (Covielle) i Ivan Jončić (Krojač). U predstavi su još glumili i Barbara Vikić (Dorimene) i Kristijan Potočki (Učitelj mačevanja) i dr.

turquerije, koji nije loše mišljen (svaki bogataš zaista želi svoj nogometni klub), no nasilno udvostručuje »kič« u kojem Jourdain živi, pa Turci kao nogometaši i pomalo mafijaši stilski sasvim »ispadaju« iz manire predstave.

Istina o današnjem društvu

Dolencić, koji može i zna kontrolirati srazove glazbenog i dramskog kazališta, na žalost, ne može kontrolirati vlastitu potrebu za hipetrofiranošću, unoseći pretjranost i persiflažu do mjere kad ona prerasta u teško probavljivu neurednost scene.

No, »Građanin plemić« s druge strane ima sjajnih dijelova. U okviru blještavog spektakla u glamuroznom gavanovu domu s baletanima - Siniša Bosnar, Benjamin Duran, Filip Filipović i Andrija Palada (koje je uvježbala koreografkinja Mary Ciollins) Dolencić nije ispuštao iz ruku vođenje glavnog lika koji svojim govorom i mentalitetom upravo traži prepoznavanje u publici.

Također, s pozornice HNK čulo se toliko istinitih rečenica o današnjem društvu koje su mogle prodrjeti duboko u bit naše društvene boljetice, dok je sami finale izrežirano maestralno s gorkom podukom o tragikomično trijumfu skorojevića koji ponajviše voli pjevati svoju pjesmicu koju je u srcu ponio iz zavičaja.